

---

# Atma Bodha

---

आत्मबोधः

---

## Document Information

---

Text title : Atmabodha

File name : aatmabodha.itx

Category : shankarAchArya

Location : doc\_z\_misc\_shankara

Author : Adi Shankaracharya

Transliterated by : Kim Poulsen (poulsen at dk-online.dk)

Proofread by : M. Giridhar giridhar at chemeng.iisc.ernet.in, Sunder Hattangadi David

Lyttle dhlyttle at hotmail.com, Sreenivasa Rao Bhagavatula

Description-comments : Samata Edition of Complete works of Shankaracharya

Latest update : March 4, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

December 17, 2022

*sanskritdocuments.org*

---

---

## Atma Bodha

---

### आत्मबोधः

---



नमः श्रीशङ्करानन्दगुरुपादात्म्युज्ज्वले ।  
सविलासमहाभोग्राह्यासौक्यकर्मणे ॥

namaH shrIsha NkarAnandagurupAdAmbujanmane .  
saviAsamahAmohagrAhagrAsaikakarmaNe ..

– panchadashI

‘I bow at the lotus feet of the Guru, Shankara, whose function is to eliminate the alligator of delusion (moha) with all its branches.’

Atma Bodha, meaning self knowledge, was composed by Adi Shankara sometime in the 8th century.

To quote Sri Radhakrishnan ‘The Advaitism of Shankara is a system of great speculative daring and logical subtlety . Its austere intellectualism, its remorseless logic, which marches on indifferent to the hopes and beliefs of man, its relative freedom from theological obsessions, make it a great example of a purely philosophical scheme . It is impossible to read Shankara’s writings, packed as they are with serious and subtle thinking, without being conscious that one is in contact with a mind of a very fine penetration and profound spirituality . With his acute feeling of the immeasurable world, his stirring gaze into the abysmal mysteries of the spirit, his unswerving resolve to say neither more nor less than what could be proved, Shankara stands out as a heroic figure of the first rank in the somewhat motley crowd of the religious thinkers of medieval India ....

Shankara taught us to love Truth, respect reason and realize the purpose of life . Twelve centuries have passed, and yet his influence is visible.’

His influence on Indian philosophy is so enormous that most of the later philosophies that evolved in India had either to agree with him or disagree with him, quoting him nevertheless.

Shankara, in his indisputable style, allows a place for Karma and Bhakti while emphasising the prime necessity of j nAna for the realization of the Self . For example, while commenting on Bhagvadgita 18.45, he takes Bhakti to be identical to j nAna by quoting 7.16-18 of the gItA where Krishna says that a j nAni is one of His Bhaktas.

In Vivekachudamani, he goes on to say that Bhakti is one of the most conducive causes for liberation . Similarly, in the third verse of atma bodha, he says that karma is not opposed to ignorance, though it can not destroy ignorance . Undoubtedly a great religious reformer and philosopher, Shankara embraces within his fold all pantheism while maintaining the principle of non-duality.

Though Shankara is famous for his commentaries (bhAShya-s) on the three major texts considered as 'launching pad' for liberation (prasthAnatrayI, the triple cannon), namely bhagvad gItA, brahmasUtra-s, and upaniShad-s, he has composed a large number of stotra-s (hymns in praise of various gods) and also brief expositions in prose and verse (prakaraNa-s ). Atma Bodha falls into the last category . A rare but an excellent commentary of this work in Sanskrit has been provided by Swami kRiShNAnandAshramI and has been translated in to english by Vidyaratna Menon . Other noteworthy translations of the text are by Swami Chinmayananda, Swami Nikhilananda, TMP Mahadevan, and Parthasarathy, to name a few.

The text of Atmabodha avoids the technicalities found in the vedas, but conveys the message of jnana yoga (the path of knowledge) to the layman . In a short compendium of sixty eight stanzas, the knowledge of the Self is described in an unique and simple style . Shankara starts with the requirements of the aspirant, and goes on to explain the nature of world -Samsara, the embodiments of the soul, the influence of mAyA and the superimposition of Atman . He describes the meditation technique based on

aphorism 'I am Brahman,' the supreme being, 'Aham Brahmasmi', and elucidates the fruits of Self-realization and the state of the jivanmukta (liberated soul).

Since the realization of the Self can not be had from books or scriptures, Shankara insists on the necessity of instruction by a Self-realized Guru (teacher). The intense desire to liberate and the effort required by the sAdhaka (aspirant) is emphasized . If there is no effort, there can not be a result . As Sri Radhakrishnan says 'People in our society have resolved to renounce nothing, but wish to enjoy the fruit of renunciation.' The vedanta kesari puts it 'The goal we desire (should be) to reach the ideal society of the prophets, a society of just, peaceful, morally and intellectually progressive community of non attached and responsible individuals, the means we adopt therefore must be worthy of the ends . Then only the real age of millennium will dawn wherein one feels that the whole world is one's family of kith and kin, a place for nothing but love and fellow feeling, in short a vasudhaivakuTumbakam (universe as a family).'

Commenting on the first verse of Atma Bodha, the sanskrit commentator, Swami kRiShNAnandAshramI, remarks that Sri Shankaracharya composed the three great bhashyas (of the upaniShads, gItA, and brahma sUtra) for the guidance of people qualified by birth, environment, circumstances, and mental, moral and spiritual development . Out of great compassion for the rest of the masses, Shankara composed Atmabodha for explaining the knowledge of the Self.

The treatise of the knowledge of self, Atmabodha, is meant for those whose sins have been destroyed by religious austerities, who are calm, devoid of attachment and are persons desirous of liberation (i.e . mumukShu-s desirous of mokSha).

The qualified are those who have the four fold requisities, 1. discrimination between real and unreal (viveka) 2. non-attachment (i.e indifferent to the results of one's action) 3. desire for emancipation (mumukShu-s) and 4. the six fold qualities,

- a . sAma (restraint of internal senses)
- b . dAma (restraint of external senses)
- c . uparati (control of senses, without jumping from one object to another)
- d . samAdhAna (mind constantly on the Self)
- e . titIkShA (indifferent endurance)
- f . shraddhA (faith).

The rest of the sixty seven verses may be roughly classified in to the following subjects, means for emancipation (2-5), sa.nsAra (6-12), various sharIra-s (embodiments) (13-19), adhyAsa (15-19), aha.nkAra (26-30), doctrine of neti-neti (31-36), sAdhanA (37-39), self-realization (40-46), vision of a j nAnI and characteristics of a jivanmukta (47-53), and finally the nature of Brahman (54-68).

May the great AchArya, one of the greatest persons to grace this planet, Shankara, make us aware of His grace.

## ॥ आत्मबोधः ॥

.. AtmabodhaH ..

तपोभिः क्षीणपापानां शान्तानां वीतरागिणाम् ।

भुमुक्षुण्णामपेक्ष्योऽयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥

बोधोऽन्यसाधनेभ्यो हि साक्षात्भोक्षैकसाधनम् ।

पाकस्य वह्निवजूज्ञानं विना भोक्षो न सिध्यति ॥ २ ॥

अविरोधितया कर्म नाविद्यां विनिवर्तयेत् ।

विद्याऽविद्यां निहन्त्येव तेजस्तिमिरसद्भवत् ॥ ३ ॥

परिच्छिन्नं षवाज्ञानात्तन्नाशे सति डेवलः । var अवच्छिन्न

स्वयं प्रकाशते ज्यात्मा मेधापायेऽशुमानिव ॥ ४ ॥

अज्ञानकलुषं श्रुवं ज्ञानाभ्यासाद्विनिर्मलम् ।

कृत्वा ज्ञानं स्वयं नश्येज्जलं कतकरेणुवत् ॥ ५ ॥

संसारः स्वप्नतुल्यो हि रागद्वेषादिसङ्कुलः ।

स्वकाले सत्यवद्भाति प्रबोधे सत्यसद्भवेत् ॥ ६ ॥

तावत्सत्यं जगद्भाति शुक्तिकारजतं यथा ।

यावन्न ज्ञायते ब्रह्म सर्वाधिष्ठानमद्रयम् ॥ ७ ॥

उपादानेऽभिलाधारे जगन्ति परमेश्वरे ।

सर्गस्थितिलयान् यान्ति बुद्ध्यानीव वारिणि ॥ ८ ॥ var not in some editions

सख्यिदात्मन्यनुस्यूते नित्ये विषणौ प्रकल्पिताः ।

व्यक्तयो विविधाः सर्वा डाटके कटकादिवत् ॥ ९ ॥

यथाकाशो लुषीकेशो नानोपाधिगतो विभुः ।

तद्भेदाद्भिनन्नवद्भाति तन्नाशे डेवलो भवेत् ॥ १० ॥

नानोपाधिवशादेव जातिवर्णाश्रमादयः । var जातिनामाश्रमादयः

आत्मन्यारोपितास्तोये रसवर्णादि भेदवत् ॥ ११ ॥

पंथीकृतमडाभूतसंभवं कर्मसंचितम् ।

शरीरं सुप्पटुभानां भोगायतनमुच्यते ॥ १२ ॥

पंथप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रियसमन्वितम् ।

अपंथीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनम् ॥ १३ ॥

अनाद्यविद्याऽनिर्वाच्या कारणोपाधिरुच्यते ।

उपाधिन्नितयादन्यमात्मानमवधारयेत् ॥ १४ ॥

पंथकोशादियोगेन तत्तन्मय एव स्थितः ।

शुद्धात्मा नीलवस्त्रादियोगेन स्फुटिको यथा ॥ १५ ॥

वपुस्तुषादिभिः कोशैर्युक्तं युक्त्यवघाततः । (युक्त्याऽवघाततः)

आत्मानमन्तरं शुद्धं विविध्यात्तद्गुलं यथा ॥ १६ ॥

var विधर्थं विविञ्च्यात्, आशीर्लिङ्गं benedictive विविञ्च्यात्

सदा सर्वगतोऽप्यात्मा न सर्वत्रावभासते ।

बुद्ध्यावेवावभासेत स्वच्छेषु प्रतिबिम्बवत् ॥ १७ ॥

देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्रकृतिभ्यो विलक्षणम् ।

तद्भृत्साक्षिणं विद्यादात्मानं राजवत्सदा ॥ १८ ॥

व्यापृतेष्विन्द्रियेष्व्यात्मा व्यापारीवाविवेकिनाम् ।

दृश्यतेऽन्नेषु धावत्सु धावन्निव यथा शशी ॥ १९ ॥

आत्मैतन्मयाश्रित्य देहेन्द्रियमनोधियः ।

स्वङ्कियार्थेषु वर्तन्ते सूर्यालोकं यथा जनाः । २० ॥

दृष्टेन्द्रियगुणान्कर्माण्यमले सञ्चिदात्मनि ।

अध्यस्यन्त्यविवेकेन गगने नीलतादिवत् ॥ २१ ॥

अज्ञानान्मानसोपाधेः कर्तृत्वादीनि यात्मनि ।

कल्प्यन्तेऽम्बुगते यन्द्रे यलनादि यथाभ्रसः । २२ ॥

रागेच्छासुषुप्तादि बुद्धौ सत्यां प्रवर्तते ।

सुषुप्तौ नास्ति तन्नाशे तस्माद्बुद्धेस्तु नात्मनः ॥ २३ ॥

प्रकाशोऽर्कस्य तोयस्य शैत्यमग्नेर्यथोष्णता ।

स्वभावः सञ्चिदानन्दनित्यनिर्मलतात्मनः ॥ २४ ॥

आत्मनः सञ्चिदंशश्च बुद्धेर्वृत्तिरिति द्वयम् ।

संयोज्य याविवेकेन जनामीति प्रवर्तते ॥ २५ ॥

आत्मनो विङ्किया नास्ति बुद्धेर्बोधो न जात्विति । var जात्वपि

शुचः सर्वमलं ज्ञात्वा ज्ञाता द्रष्टेति मुख्यति ॥ २६ ॥

रज्जुसर्पवदात्मानं शुवं ज्ञात्वा भयं वडेत् ।

नाहं शुचः परात्मेति ज्ञातं चेन्निर्भयो भवेत् ॥ २७ ॥

आत्मावभासयत्येको बुद्ध्यादीनीन्द्रियाण्यपि ।

दीपो घटादिवत्स्वात्मा जडैस्तेर्नावभास्यते ॥ २८ ॥

स्वबोधे नान्यबोधेच्छा बोधरूपतयात्मनः ।

न दीपस्यान्यदीपेच्छा यथा स्वात्मप्रकाशने ॥ २९ ॥

निषिध्य निषिलोपाधीनेति नेतीति वाक्यतः ।

विद्याद्वैक्यं मडावाक्यैर्शुवात्मपरमात्मनोः ॥ ३० ॥

आविद्यकं शरीरादि दृश्यं बुद्धुद्वत्क्षरम् ।

अेतद्विलक्षणं विद्यादहं ब्रह्मेति निर्मलम् ॥ ३१ ॥

दृढान्यत्वान्न मे जन्मजराकार्श्वलयादयः ।

शब्दादिविषयैः सङ्गो निरिन्द्रियतया न च ॥ ३२ ॥

अमनस्त्वान्न मे दुःखरागद्वेषभयादयः ।

अप्राणो ह्यमनः शुभ्र धृत्यादि श्रुतिशासनात् ॥ ३३ ॥

(अेतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि य ।  
 भं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥ ) doubtful addition  
 निर्गुणो निष्ठियो नित्यो निर्विकल्पो निरंजनः ।  
 निर्विकारो निराकारो नित्यमुक्तोऽस्मि निर्मलः ॥ ३४ ॥  
 अलमाकाशवत्सर्वं बहिरन्तर्गतोऽन्युतः ।  
 सदा सर्वसमः सिद्धो निःसङ्गो निर्मलोऽयलः ॥ ३५ ॥  
 नित्यशुद्धविमुक्तैकमभाङ्गानन्दमद्रयम् ।  
 सत्यं ज्ञानमनन्तं यत्परं ब्रह्मालमेव तत् ॥ ३६ ॥  
 अेवं निरन्तराभ्यस्ता ब्रह्मैवास्मीति वासना ।  
 डरत्यविधाविक्षेपान् रोगानिव रसायनम् ॥ ३७ ॥  
 विविक्तदेश आसीनो विरागो विजितेन्द्रियः ।  
 भावयेदेकमात्मानं तमनन्तमनन्यधीः ॥ ३८ ॥  
 आत्मन्येवापिलं दृश्यं प्रविलाप्य धिया सुधीः ।  
 भावयेदेकमात्मानं निर्मलाकाशवत्सदा ॥ ३९ ॥  
 रुपवर्णादिकं सर्वं विडाय परमार्थवित् ।  
 परिपूर्णबिदानन्दस्वरुपेणवतिष्ठते ॥ ४० ॥  
 ज्ञातृज्ञानज्ञेयभेदः परे नात्मानि विद्यते ।  
 बिदानन्दैकरुपत्वादीप्यते स्वयमेव तत् ॥ ४१ ॥ var छि ॥  
 अेवमात्मारणौ ध्यानमथने सततं कृते ।  
 उद्वितावगतिर्वाला सर्वाज्ञानेन्धनं दडेत् ॥ ४२ ॥  
 अरुणेनेव बोधेन पूर्वं सन्तमसे कृते ।  
 तत आविर्भवैदात्मा स्वयमेवांशुमानिव ॥ ४३ ॥  
 आत्मा तु सततं प्राप्नोऽप्यप्राप्तवदविधया ।  
 तन्नाशे प्राप्तवद्भाति स्वकण्ठाभरणं यथा ॥ ४४ ॥  
 स्थाणौ पुरुषवद्भ्रान्त्या कृता ब्रह्मणि ज्वता ।  
 ज्वस्य तात्त्विके रुपे तस्मिन्दृष्टे निवर्तते ॥ ४५ ॥  
 तत्त्वस्वरुपानुभवाद्दुत्पन्नं ज्ञानमंजसा ।  
 अडं ममेति याज्ञानं बाधते दिग्भ्रमादिवत् ॥ ४६ ॥



सम्यग्विज्ञानवान् योगी स्वात्मन्येवाभिलं जगत् ।

अेकं य सर्वमात्मानमीक्षते ज्ञानयक्षुषा ॥ ४७ ॥

आत्मैवेदं जगत्सर्वमात्मनोऽन्यत्र विधते ।

मृदो यद्ब्रह्मटादीनि स्वात्मानं सर्वमीक्षते ॥ ४८ ॥

श्रुवन्मुक्तस्तु तद्विद्वान्पूर्वोपाधिगुणांस्त्यजेत् ।

सख्यिदानन्दरूपत्वात् भवेद्ब्रह्मरकीटवत् ॥ ४९ ॥

तीर्त्वा मोडार्णवं उत्वा रागद्वेषादिराक्षसान् ।

योगी शान्तिसमायुक्त आत्मारामो विराजते ॥ ५० ॥

भाष्यानित्यसुभासक्तिं छित्वात्मसुप्ननिर्वृतः ।

घटस्थदीपवत्स्वस्थः स्वान्तरेव प्रकाशते ॥ ५१ ॥

var दीपवत्स्थश्चन्तरेव, also var स्वस्थः

उपाधिस्थोऽपि तद्भूमैरलिप्तो व्योमवन्मुनिः ।

सर्वविन्मूढवत्तिष्ठेदसक्तो वायुवत्स्थरेत् ॥ ५२ ॥

उपाधिविलयाद्विषणौ निर्विशेषं विशेन्मुनिः ।

जले जलं विद्यत्योम्नि तेजस्तेजसि वा यथा ॥ ५३ ॥

यत्त्वात्मान्नापरो लाभो यत्सुभात्नापरं सुभम् ।

यज्ज्ञानान्नापरं ज्ञानं तद्ब्रह्ममेत्यवधारयेत् ॥ ५४ ॥

यद्दृष्ट्वा नापरं दृश्यं यद्भूत्वा न पुनर्भवः ।

यज्ज्ञात्वा नापरं ज्ञेयं तद्ब्रह्ममेत्यवधारयेत् ॥ ५५ ॥

तिर्यग्धूर्ध्वमधः पूर्णं सख्यिदानन्दमद्रयम् ।

अनन्तं नित्यमेकं यत्तद्ब्रह्ममेत्यवधारयेत् ॥ ५६ ॥

अतद्व्यावृत्तिरूपेण वेदान्तैर्लक्ष्यतेऽद्रयम् । var ऽव्ययम्

अपार्श्वानन्दमेकं यत्तद्ब्रह्ममेत्यवधारयेत् ॥ ५७ ॥

अपार्श्वानन्दरूपस्य तस्यानन्दलवाश्रिताः ।

ब्रह्माद्यास्तारतम्येन भवन्त्यानन्दिनोऽभिलाः ॥ ५८ ॥

तद्युक्तमभिलं वस्तु व्यवहारस्तदन्वितः । var व्यवहारश्चिदन्वितः

तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म क्षीरे सर्पिरिवाभिले ॥ ५९ ॥

अनारवस्थूलमद्भ्रस्वमदीर्घमजमव्ययम् ।

अरुपगुणवर्णितं तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ६० ॥

यद्भासा भास्यतेऽर्कादि भास्यैर्यत्तु न भास्यते ।

येन सर्वमिदं भाति तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ६१ ॥

स्वयमन्तर्बुद्धिर्वाप्य भासयन्नभिलं जगत् ।

ब्रह्म प्रकाशते वह्निप्रतमायसपिण्डवत् ॥ ६२ ॥

जगद्विलक्षणं ब्रह्म ब्रह्मणोऽन्यत्र किञ्चन ।

ब्रह्मान्यद्भाति येन्मिथ्या यथा मरुमरीचिका ॥ ६३ ॥

दृश्यते श्रूयते यद्यद्ब्रह्मणोऽन्यत्र तद्भवेत् ।

तत्त्वज्ञानाख्य तद्ब्रह्म सख्चिदानन्दमद्रयम् ॥ ६४ ॥

सर्वगं सख्चिदात्मानं ज्ञानयक्षुर्निरीक्षते ।

अज्ञानयक्षुर्नक्षेत भास्वन्तं भानुमन्धवत् ॥ ६५ ॥

श्रवणादिभिरुद्दीमज्ञानाग्निपरितापितः ।

शुभः सर्वमलान्मुक्तः स्वर्णवद्भूतोऽस्ते स्वयम् ॥ ६६ ॥

दृष्टाकाशोदितो ज्यात्मा बोधमानुस्तमोऽपहृत् ।

सर्वव्यापी सर्वधारी भाति भासयतेऽभिलम् ॥ ६७ ॥ var सर्वं प्रकाशते

द्विग्लेशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वगं

शीतादिदृष्टित्यसुभं निरंजनम् ।

यः स्वात्मतीर्थं भजते विनिच्छियः

स सर्ववित्सर्वगतोऽमृतो भवेत् ॥ ६८ ॥

॥ इति शंकराचार्यविरचित आत्मबोधः समाप्तः ॥

References in introduction include notes from the translations by Swami Nikhilananda, TMP Mahadevan, Vidyaratna Menon, and the sanskrit commentary by Swami Krishnanandashrami.

Transliteration is by Kim Poulsen (poulsen at dk-online.dk).

Comments by Giridhar giridhar at chemeng.Isc.ernet.in

Additional proofreading by Avinash Sathaye sohum at ms.uky.edu,

David Lyttle dhlyttle at hotmail.com, and Sunder Hattangadi,

Sreenivasa Rao Bhagavatula

From Samata Edition of Complete works of Shankaracharya



*Atma Bodha*

pdf was typeset on December 17, 2022



Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

